

bilo 29.544 z družinami. Odpotovalo pa je iz Argentine 94.644 oseb. Glasom naših informacij vkljub medenim vabilom agentov izseljevanje v Argentinijo ne moremo priporočati.

Zopet rusko-japonska vojna? V Aziji pripravljajo se zopet resni dogodki. List „Nova Reforma“ v Krakovi piše: Vkljub temu, da ruska vlada vedno zagotavlja, da so razmere v Japonsko zadovoljive, so vendar po vsej Rusiji raztrešene vesti o bližnji rusko-japonski vojni. Japonska se oborožuje za zopetno vojsko. Ruska vlada tega seveda noče priznati, kajti potem bi izgubila zadnji kredit v Evropi in denarja potrebuje krvavo. Poleg tega bi v slučaju vojne nevarnosti njen vpliv na Balkanu ne pomenil bogve kaj. Zato ni čuda, da Rusija taji vojno nevarnost. Ali mala a jedrnata Japonska se vsekakor zopet pripravlja na naskok in hoče pričeti krvavo igro. Kajti Japonska s svojim preostim prebivalstvom potrebuje zemlje.

Na Španskem napravili so oficirji na cesti burne politične demonstracije. Vlada jih je odločno kaznovala. Nekaj se jih je zaprlo, nekaj pa premestilo.

Srbski princ Jurček še vedno ne miruje. Zadnjič se je na nekem balu s policijskim prefektom Alimovičem skregal, tako da je ta odstopil. Vlada in časopiji se je o jstro za Alimoviča zavzela. Vsi zahtevajo, da naj se Jurčka iz Srbije nažene. Ali fant je tako v dolgovi, da tudi to ne gre. Po našem mnenju spada Jurček že davno v prišilno delavnico!

Dopisi.

Iz Kalobja! Že je preteklo precej časa, ko ni bilo od nas sluha ne duha. Pa še vedno bije v Kalobju naprednjaška kri, čeprav se župnik Kostanjevec grozovito trudi, da bi Tebe, dragi „Stajerc“, popolnoma uničil. Pa se vara, kajti bolj ko udriha po Tebi, dragi mi „Stajerc“, bolj se zanimamo mi naprednjaški Kalobčani za Tebe. In tudi rečem, da v tem letu še bo dobil vsak stari naročnik še enega novega naročnika. Da boš vedel, dragi „Stajerc“, da tudi Borovničari imamo ljubezen do Tebe. Dragi „Stajerc“! Naznamim tudi, da se naš župnik še vedno vtika v politične stvari. Ta potrebne stvari so mu pa deveta briga. In ti „Stajerc“ si mu trn v peti. No, pa saj lahko ko ima v sosedni župniji (to je v Dobju) svojega najboljšega prijatelja in odrešenika Vurkelca. Župnik po tebi, ljubi „Stajerc“, udriha in kvasi kar je nepotrebno, kar je treba, mu pa ni mar. Naznamim ti namreč, da v Kalobju so začeli zdaj koruzo klopfat . . . No saj razumeš, kaj je to? E no, kaj bi ne . . . Pa pregovor pravi, k.kšen pastir, take ovce. Vas župnik, pa prosim da se nekoliko ozrite okoli, da boste videli, kaj se godi. „Stajerc“ pa pri miru pustite, ker resnico govori. Dost je za danes! Ilo pa prihodnjič kaj lepšega. Špilantar.

Imeno pri Podčetrtku. Proti „Stajercu“ je pričelo gonjo par udov „Koroščeve Leibgarde“ to je velika glava Počivavšek in gostilničar Pajk. Po hišah vodi pane Pajk ter žuga naročnikom „Stajerca“ o novem letu opustiti ta list in jim svetuje naročiti si dušno pašo „Gospodarja“ in „Stražo“. Jeze črn postaja videč zanimanje za ta napredni list. Novi naročniki vstajajo in želeli bi bilo, da bi v nobeni hiši, ki napredno misli, ne manjkalo „Stajerc“. Kakor je znano prišel je tudi pane Pajk k nekemu naročniku „Stajerca“, peku v Podčetrtku in zahteval odstranitve „Stajerca“, grozeč se z bojkotom radi prave in rekel: „Stajerc“ moramo uničiti“. Pane Pajk ga ne bo s vojo fanatiko uničil! Brrrr, pokazala so se mu vrata. Temu ednaka je tudi kuharica župnikova v Podčetrtku. Veliko mrzno spušča na naročnike „Stajerca“ in pravi, da ne bodo več prestopili fajmošter praga tiste hiše, kjer kraljuje „Stajerc“, kakor pravi, ima ona tudi nalogo, pozvedovati v fari po naročnikih „Stajerca“. Urša, Urša, kdo ti daje te pravice in zakaj? — Ne trudi se toliko, drugače dobiš nadohu. Resnica v oči bode, klerikalci in resnica sta pa dva nasprotujoča si pojma! Ti dragi „Stajerc“ zastopaj nevstraheno pravice ljudstva naprej, in peklena vrata te ne bodo premagala!

Bohova Od Hočkih volitev sem ga ni bilo več pri nas, hvala Bogu, njega, slovitega kaplana

iz Hoč Jože Krajnc. A zadnjič se je pa vendar spet spustil med Bohovčane. Bilo je minuli četrtek zvečer ob 7. uri, ko se pri gosp. Jožetu Schlambergerju siloma duri odpro in v sobo pribežga kaplan Krajnc ter začenja zmerjati in se kregati in kričati, da so se kar šipe treale. Začenja na vse grlo kričati, da so vai Bohovčani za nič, da so sami grdi nemakutarji, da so sami ostudni „Stajercijanci“, da so „Stajerca“ bralci in naročniki, lista, ki je najnesramnejši celega sveta. (Seveda „Gospodar“ je čisto kaj drugega! tisk. učen.). Bila je gospa Schlambergerjeva sama doma z dvema manjšima otročkoma. Uboga žena se je tega napada tako vstrašila, da sprva ni mogla besedice izustiti. Mislija je, da je ta človek, ki je kričal kakor ameriški divjak, popolnoma znorel. Otrok se začne skrivati za materjo in jokati in mati sama si tudi ni vedla pomagati, ni vedla, kaj ta kaplanska sirovost pomeni, kaplan pa ni jenjal kričati in psovati in zmerjati. Ko se gospodinja vendar le malo zdrami, ga vpraša, kaj ta sirovost, ta krik, to ponočno vsiljenje v tujo hišo pomeni. Krajnc zagrmí, da je neki njega, maziljenega gospoda, družina iz te hiše obrekovala, da so Bohovčani grdo o njem govorili in kaj takega si on strogo in odločno prepove. To nesramno obdolženje je napadeno gospo popolnoma vzdramilo in sedaj pa je ona „registre“ izlekla, črnemu tako „trigic“ se kazajočemu gospočku, povedala jih tako pristno in očitno v njegovo plavo-rdeče lice, da je Krajnceka celo jecljanje njegovo zapustilo. Ko ga je pošteno obrala, in mu vse resnice in žalosti pošteno očitala, ga je spodila izpod svoje strehe. Škoda, škoda, da ni bilo ne gospodarja ne enega odraalih sinov pri tem žalostnem prizoru na domu. Oj kaplanček, kako hitro bi bil zapustil Schlambergerjev prag! Kaj pa pravite ljudje božji k taki razuzdanosti katoliškega duhovnika? — K stvari se omenimo, da je ta namestnik božji popolnoma krivično tako surovo napadel ubogo gospodinjjo, kajti ta je preblagega značaja ter obrekovanja ne pozna. Ali sme kaplan Krajnc o sebi to tudi trditi??? Žalostna resnica pa je, da ga ni človeka v celi fari, ki bi o kaplanu Krajncu le enkrat zamogel riniti le eno dobro besedo. Ga ni, ga ni, izravnemistihih par podrepanikov njegovih, ki „profit“ ljubijo. Če hoče Krajnc priti k nam v Bohovo, naj pride po dnevu in naj se loti možev e svojimi napadi, po noči se klatiti okoli hiš in udirati v hiše kadar so žene in otroci sami doma — no to je pa kaj možato in pošteno, to je Krajnceva inteligenca in — korajža! Torej pridi kaplan Krajnc, pridi in ti bomo natanko razjasnili svoje — bohovsko stališče! — r.

Noče. Predzadnje nedeljo je nadrežiser in ravnatelj novorojenega hočkega gledališča ali po domače teajtra uredil v gostilni Rojko-vi velikansko predstavo. Delalo se je grozno reklame. Vsako drevo, vsak plot, vsak zid; celo tiste durice prav tihga, skritega krajca so imeli prilepene plakate. Ljudje na tak humberg radi grede, ker vedo, da bo tudi kak „bec“ vmes. Zraven izborna ekskluzivne gospode se je tudi udeležilo te grandiozne veselice precej kaj okoliških fantov se svojimi dekletji. Tu so komaj čakali, da se sijajnemu programu vendar enkrat dolgi rep odščitne ter da bi prišli do plesa. Ker se na „cige mige“ Krajncevi fantje nič niso prav zanesli, so si svojega igralca na harmoniki kar seboj pripeljali ter so po končanem grozno lepem vzporedu kar hoteli plesati. A direktor Krajnc zagrmí: „Ne boš! Tukaj zapovedujem jaz, plesali ne boste“. Potem pa adijo! so rekli fantje ter so šli s svojimi dekletji v bližnjo nemško gostilno, kjer so se prav dobro imeli. Krajnca je pa neki to najbolj bolelo, ker so ti čudaki kričali „heil“ tako hudo, da so telefonske žice potrgale se. Upamo da g. Rojko ni prebude škode trpel. Radovedni smo, kedaj bo gospod nadrežiser Krajnc zopet žaloigro s tako velikanskim uspehom insceniral.

Fantje za nos zapeljani.

Iz Jesenic. Germanizacija jeseniškega kolodvora. Pod tem naslovom je sobotni „Slovenski Narod“ neki senzacionalni članek doprinesel, koder na vse grlo vpíje, kaka nevarnost jeseniškemu kolodvoru preti, da ta kmalo v roke naše ljube matere Germanije pade! — Za počt! — Tej oslariji verjame samo še človek, kateri

je zagriženi kranjski Janex ali pa Hribarjev čestilec. Da malo pojasnimo razmere na jeseniškemu kolodvoru, navedemo imena uradnikov po svoji narodnosti: Nemci so gg. Jetchminek Viktor, Douschan Eduard, Caneig Gustav, Kovatch Karl, Lampel Herman in Luckmann W. Slovenci so: Kunaver Karol, Božič Jože, Mulej Lojze, Weber Tone, Svetina Lorenc, Petermej Joža, Pičman A. in Wagner M. Tedaj je na Jesenicah nastavljenih 6 nemških in 8 slovenskih uradnikov. Zadnji so radikalni Slovenci in zahajajo v gostilno k „Sokolu“, koder se gotovo nemški ne govori. Dopišunu članka v „Slov. Naroda“ je samo na tem ležeče, da spravi iz Jesenic nemške uradnike in potem gorje onemu potniku, kateri bi samo eno besedico nemško zinil na kolodvoru! — Ker se pa mi dobro poznamo in dobro vemo, kam pes taceo moli, naj hodo tudi kranjski Janexi dobro prepričani, da smo do danes popolnoma zadovoljni z nemškimi uradništvom na jeseniškem kolodvoru in da bomo pač z vso energijo delali in pazili, da se ja nobenemu nemškemu uradniku tudi en sam las ne bode skrivil. Na jeseniški postaji se je in se še bode vedno nemško govorilo! — To se naj pa tudi marsikateri mlečni „Slovan“ za ušesa zapiše!

Hochheide na Nemškem 10. januarja 1910. Prosim te, dragi „Stajerc“, za en kratek dopis. Pozdrav in srečno novo leto! In hvala za „napredno pridigo“ v koledarju. Da bi še večkrat kaj takega bilo noter! Potrebno bi bilo na slovenskem Stajerskem, da bi v vsaki občini bila ona nemška šola. Najmanjše ta zadnja dva razreda. Zakaj? Ker v Nemčiji se težko s slovensko špraho kruh služi! Slovenec sem, pa ne več tpec! Torej le naprej, hrabri „Stajerc“!

Odprto pismo

na adresu državnega poslanca dr. Otokar Rybar v Trstu.

Gospod doktor! Vi ste tržaški poslanec in zato ne veste dosti od stajerskih razmer. Glasom poročil listov pa ste vložili interpelacijo, s katero ste imunizirali neki članek ljubljanskega lističa „Sloge“. Dobro! Jax se sicer čudim, da dotični skozinskoz zlagani članek ni imuniziral rečimo poslanec Hribar, ki je vendar župan Ljubljane, v kateri izhaja ta list. Čudim se, da tega ni storil hofrat Ploj, ki je vendar duša tega lista in moralni lastnik! Vi, gospod doktor, vsega tega niste opazili. Sedli ste torej pravzaprav na lim enemu sodnijsko označenemu denuncijantu! Dobro, tudi to je dobro! Ali predno interpelirate o kakšnem članku, bodele gotovo članek sam prečitali. Kajti — mislim, da tudi v Trstu velja ta morala! — z interpelacijo prevzame pošten poslanec tudi vso odgovornost za dotični članek. Lumparijo in laž menda pošten poslanec ne bode kril s svojim imenom. Kaj — ne? V dotičnem, od Vas imuniziranem članku pa stoji m. dr. tudi trditve, da „prodajam“ jaz „svoje prepričanje tistemu, ki največ plača.“ Vi ste to trditev s svojim poštenim imenom podpisali. Torej ste zanjo odgovorni! Jax trdim torej, da ste Vi ali brezvestni lahkomišelnež, ki vse podpiše, kar mu ta ali oni denuncijant poroča, — ali pa da ste v tem slučaju nesramno, podlo laž hoté podpisali. In kdor laž podpisuje, ta je lažnik . . . Gospod doktor Rybar, ne izgovarjajte se! Madež lažnika Vam ostane na čelu, ako ne dokažete svojo trditve! Pričakujem poštenega odgovora!

V Ptuj, prosinca 1910.

Karl Linhart, urednik.

Novice.

Predpust je tu, — in kdor čita prvačke liste z vsami neumnostmi, ki jih vsebujejo, ta ve itak dobro, da je zdaj predpust . . . Je res, res: predpust je tu in vsi norci imajo skozi te tedne popolno prostost. Nekaj čudnega pa tiči v dejstvu, da se ravno v tem norem času največ — zakonov sklepa. Ljudje se zdaj možijo in ženijo, da se človeku kar črno pred očmi dela. Marsikateroga vbogega mladeniča, ki je še pred par dnevi tako veselo žvjal rajске krasote le-